«Діти війни» у повісті «Первінка»

Треба сказати, що війна — це явище жахливе й руйнівне. Війна приносить страждання мільйонам людей, цілим країнам, бо позбавляє людей життя.

Мені здається, що діти, які народжувалися під час війни були позбавлені дитинства. Адже їм приходилося піклуватися про своє життя, про своїх менших братиків та сестричок, допомагати батькам. Саме в такій ситуації опинився головний герой оповідання «Первінка». Хлопчик розуміє усю відповідальність, яка покладена на нього, коли він йде у місто купувати корову. Він знає, що вдома його чекає хвора мати та голодні братики та сестрички. Автор описує, як хлопчик ішов вночі додому, як піклувався про Первінку і боявся загубити її. Він розумів, що Первінка зможе нагодувати його сім'ю молоком і це було для хлопця найголовніше. З цим же наміром хлопець шукає на полі зернятка пшениці у мишачих сховинках. Йому приходить ідея зварити щавель і він пропонує це матері.

У творі автор змалював дитину, яка подорослішала через тяжкі обставини, адже батько хлопця був на війні. Тому, на мою думку, треба жити і поводитися щоб не допустити таке жахливе явище, як війна.

Війна краде дитинство і нівечить життя.